גן נעול — מכתב המחבר

אל הר המור ואל גבעת הלבונה, אקרא לשלום בקול תודה ובקול רנה, בן יכבד אביו בכל לב ובאמונה, ה"ה אדוני אבי איש אוהב חכמה ותבונה, גבר משכיל לפני מלכים יתיצב ירא אלהים וסר מרעי כבוד הגביר הנעלה הר"ר יששכר בער וויזל יצ"ו. ויגיל יולדתו היקרה והצנועה כחנה, אשת חיל אשה משכלת בת נדיבים, בחכמה בנתה ביתה אף ערכה שלחנה, ה"ה אמי מורתי משוש לבי, אשה יראת ה' היא תתהלל, הגבירה מרת יטלה, מנשים באהל תברך.

הנני משתחוה מרחוק מול הדרת מעלתכם, ומעשה אצבעותי צירי מחשבותי, קחו תחת מלותי, ובמקום דברי שפתי יצהירו שורותי, יודיעו לאבותי, חסדי ה' כל טוב אשר גמלני, כי יצא לאור הבית הראשון ממחברתי אשר קראתיו בשם "גן נעול". הן בעודני עמכם חברתיו, שורק נטעתיו, זרע אמת לצדקה. והנה כעת הוציא פרח ויצץ ציץ ויעש פרי, ועתה כנפי נשרים, ובני עפרים, יובילון פרי עבודתי, אל ראש שמחתי. קחו נא את מנחתי, אשר הובאת לכם, למען תברכני נפשכם. ואולם להתנצל לפני מעלת כבודכם איך השיאני לבי לקרבה אל המלאכה הזאת לעשותה, אך למותר. כי כבר התנצלתי בפתיחת הספר והודעתי כי חסר אני מתבונה ומדעת, וערום אנכי ממדות יקרות ומכשרון מעשים. ומה יוסיף עבדכם לדבר, רק להודות למעלת כבודכם שאפילו המעט אשר נמצא בי טוב בגללכם הוא, הברכה היא לך אבי ולך אמי, כי ההכנה אל החכמה ואל המדות הטובות, הן נחלת אבות, וכמו ששנינו [עדיות ב, ט] "האב זוכה לבנו בחמשה דברים וכו' ובחכמה". לפי שהענפים בטבעיהם דומים לטבע השורש שיצאו ממנו, וכאשר חפשתי כל בתי הנפש אשר בקרבי לא מצאתי בהם מדה יקרה זולתי אהבת האמת. מידכם היתה זאת לי, כי מנעורי הרגלתם אותי לאהוב האמת ולשנוא השקר, ונטעתם בי טבע האמת. ברוכים אתם לה', וגמול ישלם לכם על כל הטובה אשר הטיבותם לעשות עמדי. ואני בקול תודה אשמיע תהלתכם, וְכַפֵּי פרושׂות השמים להעתיר בעד שלותכם. ואל שדי יברך אתכם, וענתה בכם צדקתכם, כי תבא על שכרכם, יום מחר, יש מחר לאחר זמן לעולם שכלו טוב, אז ישוב לב אבות על בנים, ולב בנים על אבותם, אז נשיר בערי יהודה ובחוצות ירושלים הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו, דברי בנכם הנושק כפות רגליכם.

נפתלי הירץ וויזל